

สาระ: ลูกๆ ที่แสนหวาน พ่อมาเพื่อเปลี่ยนหนามให้เป็นดอกไม้ พ่อมีความรักหนามเช่นเดียวกับดอกไม้ พ่อเพียรพยายามที่จะเปลี่ยนหนามให้เป็นดอกไม้

คำถาม: อะไรคือสิ่งซึ่งบอกของลูกๆ ผู้ที่ซึมซับความรู้?

คำตอบ: พวกเขาแสดงความมหัสจรรย์ พวกเขาไม่สามารถอยู่ได้โดยที่ไม่ให้ประโยชน์กับตนเองและผู้อื่น เมื่อพวกเขาถูกยิงด้วยลูกศร พวกเขา ก็จะกลายเป็นผู้ทำลายความผูกพันยึดมั่นและช่องแวงอยู่กับงานรับใช้ทางจิตสภาพของพวกเขาจะมั่นคง สม่่าเสมอและไม่หวั่นไหวสั่นคลอน พวกเขาจะไม่แสดงการกระทำที่โง่เขลา พวกเขาไม่เคยเป็นสาเหตุที่ทำให้ใครมีความทุกข์ พวกเขาจะจัดหนามของความบกพร่องอยู่เรื่อยๆ

โอม ซานติ ลูกๆ รู้ว่าพ่อเป็นนาฬิกาไขลานขนาดใหญ่ พ่อมาในเวลาที่ถูกต้องแม่นยำเพื่อเปลี่ยนหนามให้เป็นดอกไม้ ไม่สามารถน้อยกว่าหรือมากกว่าแม้แต่วินาทีเดียว ไม่มีความแตกต่างแม้เพียงน้อยนิด ลูกๆ ที่สุดแสนหวานก็รู้ด้วยเช่นกันว่าเวลานี้ นี่คือป่าหนามของยุคเหล็ก ดังนั้นผู้ที่จักกลายเป็นดอกไม้ควรรู้สึกว่าคุณเขากำลังจักกลายเป็นดอกไม้ ก่อนหน้านั้นเราทุกคนเป็นหนาม บางคนเป็นหนามเล็กๆ และบางคนก็เป็นหนามใหญ่ บางคนทำให้เกิดความทุกข์เป็นอย่างมากและบางคนก็ทำให้เกิดความทุกข์เล็กน้อย พ่อมีความรักให้กับทุกคน มีเพลงร้องว่า ฉันรักดอกไม้และหนามด้วยเช่นกัน ท่านรักใครก่อน? ท่านรักหนามก่อนอย่างแน่นอน ท่านมีความรักมากมายที่ท่านเพียรพยายามกับหนามเหล่านั้นและเปลี่ยนพวกเขาให้เป็นดอกไม้ จริงๆ แล้ว ท่านเข้ามาในโลกของหนาม ไม่สามารถมีความคิดเห็นของการอยู่ทุกหนแห่งในเวลาเดียวกันได้ในสิ่งนี้ มีคำสรรเสริญของผู้เดียวเท่านั้น มีการร้องสรรเสริญเมื่อดวงวิญญาณนั้นใช้ร่างกายและเล่นบทบาทของเขา ดวงวิญญาณคือผู้ที่จักกลับมาสูงส่งและดวงวิญญาณก็คือผู้ที่กลับมาคดโกงตกต่ำ เมื่อดวงวิญญาณนำร่างกายมาใช้และแสดงการกระทำตามนั้น มีการกล่าวว่าไม่ว่าดวงวิญญาณคือผู้ที่แสดงการกระทำที่เป็นบาปหรือเป็นผู้ที่แสดงการกระทำที่บริสุทธิ์ ดวงวิญญาณคือผู้ที่แสดงกรรมดีหรือไม่ดี จงถามตนเองว่า ฉันเป็นดอกไม้ที่สูงส่งของยุคทอง หรือเป็นหนามที่เลวร้ายของยุคเหล็ก? มีความแตกต่างเป็นอย่างมากระหว่างยุคทองและยุคเหล็ก มีความแตกต่างเป็นอย่างมากระหว่างเหล่าเทพและปีศาจ ผู้ที่เป็นหนามไม่สามารถเรียกตนเองว่าเป็นดอกไม้ มีดอกไม้ในยุคทอง ดอกไม้เหล่านั้นจะไม่มียุคในยุคเหล็ก เวลานี้คือยุคบรรจบพบกันที่ลูกกำลังจักเปลี่ยนจากหนามมาเป็นดอกไม้ เมื่อครู่ให้บทเรียนแก่ลูก ก็เป็นหน้าที่ของลูกๆ ที่จะขัดเกลาสิ่งนั้นและแสดงให้เห็นสิ่งนั้น ในสิ่งนั้นลูกควรเขียนด้วยว่า หากท่านต้องการที่จะเป็นดอกไม้แล้วจงพิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อสูงสุด, ดวงวิญญาณสูงสุดผู้ที่จักทำให้ท่านเป็นดอกไม้ แล้วข้อบกพร่องของลูกก็จักถูกขจัดออกไปและลูกก็จักกลับมาสโตประธาน บาบาก็เรียงความแก่ลูกๆ และเป็นหน้าที่ของลูกที่จะแก้ไขสิ่งเรียงความนั้นและนำไปตีพิมพ์เพื่อที่ทุกคนจะได้คิดเกี่ยวกับสิ่งนี้ นี่คือการศึกษาล่าเรียน บาบากำลังสอนประวัติศาสตร์และภูมิศาสตร์ที่ไม่มีขีดจำกัดแก่ลูก ในโรงเรียนเหล่านั้นพวกเขาสอนประวัติศาสตร์และภูมิศาสตร์ของโลกเก่า ไม่มีใครรู้ประวัติศาสตร์และภูมิศาสตร์ของโลกใหม่ ดังนั้นนี่คือการศึกษาล่าเรียนและเป็นการอธิบายด้วยเช่นกัน การแสดงการกระทำที่สกปรกนั้นเป็นเรื่องโง่เขลา แล้วจึงมีการอธิบายว่าลูกต้องไม่แสดงการกระทำที่มีกิเลสที่จะเป็นเหตุของความทุกข์ มีคำสรรเสริญของพ่อผู้จัดความทุกข์และเป็นผู้ประทานความสุข ที่นี้ลูกกำลังศึกษาเล่าเรียนที่ลูกต้องไม่ เป็นเหตุของความทุกข์กับใคร พ่อให้คำสอนแก่ลูกว่า จงให้ความสุขอย่างต่อเนื่องอยู่เสมอ สภาพนี้ไม่ได้ถูกสร้างขึ้นมาอย่างรวดเร็วเช่นนั้น ลูกสามารถประกาศสิทธิ์ในมรดกจากพ่อได้ในหนึ่งวินาทีแต่สิ่งนี้ใช้เวลาที่จะกลับมามีค่า ลูกเข้าใจว่ามรดกจากพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดคืออำนาจปกครองสวรรค์ ลูกอธิบายว่าบาร์ตเคยได้รับอำนาจปกครองโลกจากพ่อเหนือโลก ลูกทุกคนเคยเป็นนายของโลก ลูกๆ ควรมีความสุขนั้นอยู่ภายใน เป็นเพียงเรื่องของเมื่อวานเมื่อลูกเคยเป็นนายของโลก ผู้คนพูดถึงหลายแสนปี พวกเขาพูดว่าระยะเวลาของทุกยุคนั้นหลายแสนปี ในขณะที่ลูกพูดว่าระยะเวลาของทั้งวงจรถือ 5000 ปี มีความแตกต่างกันอย่างมากมาย พ่อผู้เดียวเท่านั้นคือมหาสมุทรแห่งความรู้ ลูกควรซึมซับคุณธรรมที่สูงส่งจากท่าน แต่ละวันผู้คนของโลกก็กลับมาตโมประธานอยู่เรื่อยๆ พวกเขาเรียนรู้ข้อบกพร่องมากขึ้นเรื่อยๆ ก่อนหน้านั้นไม่มีความตกต่ำหรือสิ่งเจือปนมากนัก เวลานี้สิ่งนั้นกำลังเพิ่มขึ้น เวลานี้ลูกกำลังกลับมาสโตประธานอย่างต่อเนื่องด้วยพลังของการจดจำระลึกถึงพ่อ เช่นที่ลูกลงมา ดังนั้นลูกก็ต้องกลับขึ้นไปด้วยเช่นกัน ก่อนอื่น ลูกมีความสุขที่ลูกได้พบพ่อ การเชื่อมโยงของลูกถูกสร้างขึ้นมาและมีการจารึกแสงบุญแห่งการจดจำระลึกถึง ผู้ที่เคยทำการกราบไหว้บูชาเป็นอย่างมากก็จักมีการจารึกแสงบุญแห่งการจดจำระลึกถึงเป็นอย่างมาก ลูกหลายคนพูดว่า บาบ่า ลูกไม่สามารถอยู่ในการจดจำระลึกถึงได้ สิ่ง

เดียวกันนี้เกิดขึ้นในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา เมื่อพวกเขานั่งลงเพื่อรับฟังเรื่องราวทางศาสนา สติปัญญาของพวกเขาก็เร่ร่อนไปสู่ทิศทางอื่น ผู้ที่กำลังถ่ายทอดเรื่องราวก็จะมองพวกเขาและถามคำถามทันทีว่า “นั่นเพิ่งถามอะไร” แล้วพวกเขาก็จะดูสับสน ในขณะที่ผู้อื่นจะตอบได้ทันที ไม่ใช่ว่าทุกคนจะเหมือนกัน แม้ว่าพวกเขากำลังนั่งอยู่ที่นี้ พวกเขาไม่ได้ซึมซับสิ่งใดเลย หากพวกเขาซึมซับความรู้ พวกเขา ก็จะแสดงความมหัสจรรย์ พวกเขาจะไม่สามารถอยู่ได้โดยไม่ให้ประโยชน์ต่อตนเองและผู้อื่น แม้ว่าบางคนมีความสุขมากมายในบ้านของเขาเอง พวกเขาอาจจะมีคฤหาสน์และรถยนต์ ฯลฯ เมื่อลูกศรยิงถูกพวกเขา เท่านั้นเอง เธอก็จะบอกสามีว่า ฉันต้องการทำงานรับใช้ทางจิตนี้ อย่างไรก็ตาม มายามีพลังมาก มายาจะไม่ปล่อยให้เธอทำเช่นนั้น นั่นคือจะมีความผูกพันยึดมั่น เธอจะทิ้งคฤหาสน์เหล่านั้นและความสุขทั้งหมดนั้นได้อย่างไร อ้อ! แต่ความสุขทั้งหมดที่ลูกเคยมีประสบการณ์ในตอนแรกนั้นเป็นเช่นไร บางคนเป็นของครอบครัวใหญ่ ระดับมหาเศรษฐีและอภิมหาเศรษฐี พวกเขาได้ละทิ้งทุกสิ่งและมาที่นี่ โชคของพวกเขาแสดงให้เห็นว่าพวกเขาไม่มีความกล้าหาญที่จะปล่อยวางทุกสิ่ง พวกเขาติดกับอยู่ในโช้ตรวนของราวัน เหล่านั้นคือโช้ตรวนของสติปัญญา พ่ออธิบายว่า อ้อ! แต่ลูกกำลังจะกลายเป็นนายของโลกที่มีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชา พ่อรับประกันว่าลูกจะไม่ล้มป่วยเป็นเวลาถึง 21 ชาติเกิด ลูกจะอยู่อย่างมีพละนามัยดีอยู่เสมอเป็นเวลาถึง 21 ชาติเกิด ลูกอาจจะอาศัยอยู่กับสามีของลูก แต่เพียงแค่ออัญญาตที่จะอยู่อย่างบริสุทธิ์และทำให้ผู้อื่นบริสุทธิ์ด้วย หน้าที่ของลูกคือการจดจำพ่อผู้ที่ถูกได้รับความสุขที่ไม่มีขีดจำกัดจากท่าน ด้วยการจดจำท่านลูกจะกลับมาสโตประธานจากที่ตโมประธาน นี่คือการเดินทางที่จะต้องเข้าใจเป็นอย่างมาก ไม่มีการรับประกันกับร่างกาย อย่างน้อยก็มาเป็นของพ่อ! ไม่มีสิ่งใดน่ารักมากกว่าท่าน พ่อจะทำให้ลูกเป็นนายของโลกและพ่อพูดว่า จงกลับมาสโตประธานเท่าที่ลูกต้องการ ลูกจะได้เห็นความสุขที่ไม่มีขีดจำกัด บาบามาทำให้ประตูสวรรค์เปิดโดยลูกผู้เป็นแม่ ท่านวางไหแห่งความรู้ไว้เหนือผู้เป็นแม่ บาบามาทำให้ผู้เป็นแม่เป็นผู้ดูแลผลประโยชน์ ลูกผู้เป็นแม่จะดูแลทุกสิ่งท่านวางไหไว้เหนือพวกเธอโดยผ่านผู้นี้ แล้วผู้คนเหล่านั้นก็เขียนไว้ว่า มหาสมุทรลูกกวนและเหนืงาทิพย์ได้ลูกให้ไว้กับลักษมี เวลานั้นลูกรู้ว่าبابากำลังเปิดประตูไปสู่สวรรค์ แล้วเหตุใดเราจึงไม่ประกาศสิทธิ์ในมรดกของเราจากبابา? เหตุใดเราจึงไม่กลายเป็นมหาวิระและถูกร้อยเข้าไปในสร้อยประคำแห่งชัยชนะ? พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดจะนำลูกๆมาบนดักของท่านเพื่ออะไร? เพื่อทำให้ลูกกลายเป็นนายแห่งสวรรค์ พ่อนั่งอยู่ที่นี้และให้คำสอนแก่ผู้ที่เป็นหนามอย่างแท้จริง ดังนั้นท่านยังคงรักหนามเหล่านั้น เหตุนี้เองท่านจึงทำให้พวกเขาเป็นดอกไม้ ลูกปลุกเรียกพ่อให้เข้ามาสู่โลกที่ไม่บริสุทธิ์และร่างที่ไม่บริสุทธิ์ จงทิ้งดินแดนนิพพานของท่านและมาที่นี่เกิด พ่อพูดว่า ตามละครแล้ว พ่อต้องเข้ามาสู่โลกแห่งหนาม ดังนั้นท่านรักลูกอย่างแน่นอน ท่านจะทำให้ลูกกลายเป็นดอกไม้โดยที่ท่านไม่มีความรักได้อย่างไร? เวลานั้นลูกต้องเปลี่ยนจากหนามยุคเหล็กมาเป็นนายของโลกที่สโตประธานแห่งยุคทอง ลูกได้รับการอธิบายด้วยความรักเป็นอย่างมาก กุมารีเป็นดอกไม้และเหตุนี้เองทุกคนจึงก้มลงแทบเท้าเธอ เมื่อเธอกลายเป็นหนาม (ไม่บริสุทธิ์) เธอก็ก้มศีรษะให้แก่ทุกคน ดังนั้นลูกควรจะทำอะไร ลูกควรจะเป็นดอกไม้เพื่อที่ลูกจะเป็นดอกไม้ตลอดกาล กุมารีปราศจากกิเลสแม้ว่าเธอจะเกิดจากกิเลสก็ตาม เช่นเดียวกับที่ซันยาสซีเกิดผ่านกิเลส พวกเขาแต่งงานแล้วก็ออกจากบ้านและครอบครัว แล้วผู้คนก็เรียกพวกเขาว่าดวงวิญญาณที่ยิ่งใหญ่ มีความแตกต่างอย่างมากระหว่างนายของโลกยุคทองและดวงวิญญาณที่ยิ่งใหญ่ของยุคเหล็ก เหตุนี้เองبابาจึงพูดว่า ถามคำถามพวกเขาว่า คุณเป็นหนามยุคเหล็กหรือดอกไม้ยุคทอง? คุณตกต่ำหรือสูงส่ง? เพราะนี่คืออาณาจักรของราวัน นี่จึงเป็นโลกที่ตกต่ำ มีคำกล่าวว่านี้คืออาณาจักรที่ชั่วร้าย อาณาจักรของปีศาจ อย่างไรก็ตาม ไม่มีใครเข้าใจว่าตนเองเป็นเช่นนั้น เมื่อลูกๆถามคำถามเหล่านี้อย่างมีไหวพริบบัญญา พวกเขาก็จะเข้าใจเองว่าตัวเขาเองนั้นคือผู้ที่มีต้นธาราคะ ความโกรธและความละโมภ จงเขียนสิ่งต่างๆเหล่านี้ในนิทรรศการเพื่อที่พวกเขาจะรู้สึกว่พวกเขาเป็นหนามยุคเหล็ก เวลานั้นลูกกำลังจะเป็นดอกไม้ บาบามาเป็นดอกไม้อยู่เสมอ ท่านไม่เคยเป็นหนาม อย่างไรก็ตาม ผู้ที่เหลือทั้งหมดนั้นเป็นหนาม ดังนั้นดอกไม้จึงพูดว่า พ่อกำลังเปลี่ยนลูกที่เป็นหนามให้เป็นดอกไม้ ดังนั้นจงจดจำพ่อ มายามีพลังมาก แล้วลูกต้องการเป็นของมายาหรือไม่ พ่อดึงลูกเข้าไปหาพ่อและมายาก็ดึงลูกเข้าไปหาเธอ นี่คือการองเท้าเก่า ในตอนแรกดวงวิญญาณสวมรองเท้าใหม่ จากนั้นเขาก็กลายเป็นรองเท้าเก่า ในเวลานีรองเท้าทั้งหมดตโมประธาน พ่อจะทำให้ลูกเป็นเหมือนก่ามะหยี่ เพราะที่นั่นดวงวิญญาณบริสุทธิ์ พวกเขาจึงได้รับร่างกายที่เป็นเหมือนก่ามะหยี่, ไม่มีข้อบกพร่องเลย ที่นี้มีข้อบกพร่องมากมาย ที่นั่นดูขิวามีรูปลักษณะที่สวยงามมากเพียงใด ที่นี้ไม่มีใครสามารถสร้างรูปลักษณะเหล่านั้นได้ พ่อเองพูดว่า พ่อจะทำให้ลูกสูงส่งมาก ขณะอยู่ที่บ้านกับครอบครัวของลูก จงกลับมาบริสุทธิ์ มีไฟโยคะที่จะขจัดสนิมที่สะสมอยู่กับลูกมาชาติแล้วชาติเล่า บาบของลูกจะถูกเผาด้วยสิ่งนี้ ลูกจะกลายเป็นทองแท้ ลูกจะได้รับวิธีการที่ดีมากเพื่อขจัดสิ่งเจือปน นั่นคือ จดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้นอย่างสม่ำเสมอ ลูกมีความรู้ที่อยู่ในสติปัญญา ดวงวิญญาณนั้นแสนเล็ก หากเขามีขนาดใหญ่กว่านั้น เขาจะไม่สามารถเข้ามาได้ เขาจะเข้ามาได้อย่างไร หมอพยายามใช้ความคิดอย่างมากเพื่อที่จะเห็นดวงวิญญาณ อย่างไรก็ตาม เราไม่สามารถมองเห็นดวงวิญญาณได้ ลูกสามารถมีนิมิตได้ แต่ไม่มีประโยชน์จากการเห็นนิมิต ตัวอย่างเช่น หากลูกมีนิมิตของไวคุณท์ (ดินแดนสุขาวดี) แล้วลูกได้รับประโยชน์อะไรจากสิ่ง

นั่น เมื่อโลกเก่านี้อวสานเท่านั้นที่ลูกจะสามารถกลายเป็นผู้อาศัยของดินแดนสุชาติ ลูกต้องฝึกฝนโยคะเพื่อสิ่งนั้น พ่ออธิบายว่า ลูกๆ ก่อนอื่นพ่อมีความรักให้กับหนาม พ่อคือมหาสมุทรแห่งความรักที่มากที่สุด ลูกๆ ก็เฝ้าแต่กลับมาอ่อนหวานอยู่เรื่อยๆ ด้วยเช่นกัน พ่อพูดว่า พิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและมองผู้อื่นเป็นพี่น้องเพศชาย และความคิดที่เป็นอาชญากรรมทั้งหมดก็จะจบสิ้นลงอย่างสิ้นเชิง สติปัญญาของลูกสร้างความชุกชอนแม้กระทั่งในความสัมพันธ์ของพี่น้องชายหญิง และดังนั้นลูกจึงต้องมองทุกคนอย่างเป็นพี่น้องเพศชาย ที่นั่นไม่มีสำนึกที่เป็นร่างที่จะทำให้มีสำนึกรู้ขึ้นหรือมีผูกพันยึดมั่นนั้น พ่อสอนดวงวิญญาณเท่านั้นดังนั้นลูกก็ต้องพิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณด้วยเช่นกัน ร่างกายเหล่านั้นสูญสลาย ดังนั้นลูกจึงต้องไม่เอาหัวใจผูกติดอยู่กับร่างกายเหล่านั้น ในยุคทอง ลูกจะไม่มีความรักให้กับร่างกายเหล่านั้น ลูกเคยได้ยินเรื่องราวของราชาผู้ที่เขาชนะความผูกพันยึดมั่น มีคำกล่าวว่า ดวงวิญญาณจะละร่างหนึ่งและไปปรับอีกร่างหนึ่ง เขาได้รับบทบาทของเขาแล้ว ทำไมลูกจึงมีความผูกพันยึดมั่น เหตุนี้เองบาบาพูดเช่นกันว่า จงอยู่อย่างระมัดระวัง รับประทานฮาลาถ้าหากว่าแม่หรือภรรยาของลูกตาย จงสัญญาว่า ไม่ว่าใครตาย ลูกจะไม่ร้องไห้ จดจำพ่อของลูกและกลับมาสโโตประธาน ไม่มีวิธีการอื่นที่จะกลับมาสโโตประธาน ด้วยการทำความเพียรพยายามเท่านั้นลูกจะกลายเป็นลูกปัดของสร้อยประคำแห่งชัยชนะ ลูกจะเป็นสิ่งที่ต้องการได้ด้วยการทำความเพียรพยายาม พ่อเข้าใจว่าลูกจะทำความเพียรพยายามเหมือนกับที่ลูกเคยทำในวงจรก่อนหน้านี้ พ่อคือเจ้าแห่งคนจน จะมีการทำทานแก่คนจน พ่อเองพูดว่า พ่อเข้ามาในร่างธรรมดา ที่ไม่จนหรือร่ำรวย เพียงลูกๆ เท่านั้นรู้จักพ่อ ในขณะที่ผู้คนที่เหลือของทั้งโลกเรียกพ่อว่าอยู่ทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน พ่อกำลังก่อตั้งศาสนาเช่นนั้นที่ว่าจะไม่มีการกล่าวถึงความทุกข์เลยที่นั่น ในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาผู้คนจะขอพร ที่นี้ไม่มีเรื่องของการได้รับความเมตตา ลูกจะก้มลงให้กับใคร? ท่านเป็นเพียงจุด ลูกจะก้มลงได้หากท่านเป็นสิ่งที่ใหญ่โต ลูกไม่สามารถก้มลงให้กับสิ่งที่มีขนาดเล็กมากได้ ลูกจะพนมมือไหว้ใครเมื่อลูกสวดมนต์ภาวนา? สัญลักษณ์เหล่านั้นทั้งหมดของหนทางแห่งความเลื่อมใสศรัทธาจะหายไป การพนมมือของลูกนั้นจะกลายเป็นหนทางแห่งความเลื่อมใสศรัทธา ที่บ้าน พี่น้องชายหญิงจะพนมมือไหว้กันใหม่ ผู้คนขอลูกชายเพื่อทำให้เขามาเป็นทายาท ลูกเป็นนาย เหตุนี้เองพ่อจึงกล่าววมัสเตกับลูกๆ พ่อเป็นผู้รับใช้ของลูกๆ อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัปดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสเตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. อย่าเอาหัวใจของลูกไปผูกติดอยู่กับร่างกายที่สูญสลาย จงเป็นผู้ชนะความผูกพันยึดมั่น สัญญาว่า ไม่ว่าใครออกจากร่าง ลูกจะไม่ร้องไห้
2. กลับมาอ่อนหวานเท่ากับพ่อ ให้ความสุขแก่ทุกคน อย่าเป็นสาเหตุที่ทำให้ใครมีความทุกข์ ทำงานรับใช้ที่จะเปลี่ยนหนามให้เป็นดอกไม้ นำคุณประโยชน์มาให้กับตนเองและผู้อื่น

พร: พร: ขอให้ลูกมีความคิดที่บริสุทธิ์และเป็นบวกสำหรับตนเองและสำหรับผู้อื่นและเปลี่ยนแปลงสิ่งใดที่เป็นลบให้เป็นบวก

เพื่อที่จะอยู่อย่างมีพลังอย่างสม่ำเสมอ เพียงจดจำ 2 สิ่ง : มีความคิดที่เป็นบวกและบริสุทธิ์สำหรับตนเองและสำหรับผู้อื่น ด้วยความคิดที่บริสุทธิ์และเป็นบวกสำหรับตนเอง ลูกสามารถเปลี่ยนแปลงสิ่งใดที่เป็นลบให้เป็นบวกได้ การมีความคิดที่บริสุทธิ์และเป็นบวกสำหรับตนเองนั้นเชื่อมโยงกับการมีความคิดที่บริสุทธิ์และเป็นบวกสำหรับผู้อื่น ถ้าไม่มีความคิดที่บริสุทธิ์และเป็นบวกสำหรับตนเอง ลูกไม่สามารถมีความคิดที่บริสุทธิ์และเป็นบวกสำหรับผู้อื่นได้ มีความใส่ใจต่อทั้งสองสิ่งในเวลาปัจจุบันเพราะมีปัญหามากมายและผู้คนไม่สามารถเข้าใจลูกได้เพียงด้วยคำพูดเท่านั้น ดังนั้นจงใช้ความคิดที่บริสุทธิ์และเป็นบวกของลูก และให้กระแสแก่พวกเขาและแล้วพวกเขาก็จะเปลี่ยนแปลง

คติพจน์: เล่นกับเพชรพลอยของความรู้ คุณธรรม และพลัง ไม่ใช่กับโคลน

*** โอม ชานติ ***